

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 174.

Ottende Session.

48de Møde.

Lovdagen den 7de Februar.

(Fortsat.)

Ordføreren (forts.): At de juridiske Kundskaber i en vis Henseende ere meget gode, skal villigt indrømmes, da man derved kan faae en klar Anskuelse af det, hvorpaa det egentlig kommer an, og hvorledes Afgjørelsen retfærdigt og billig bør gaae for sig; men jeg troer, det er en utidlig Frygt, naar man troer, at man efter Udvalgets Fleertals Forslag, maaskee nok kunde faae Folk, der nøde personlig Tillid, men at man dog med det Samme løb Fare for at faae uvidende Almuesmænd til Forligsmæglere. Der er ingen Tvivl om, at Landbefolkningen ligesaa vel som Kjøbstadsbefolkningen, hos hvem man forudsætter en høiere Intelligens, selv veed og føler, at der til at være Forligsmægler udfordres ganske andre Kundskaber, end man i Almindelighed kan forudsætte hos dem, der beskæftige sig med Andet end at læse, eller at tilegne sig de Kundskaber, der ere nødvendige for at bedømme Retstrætter; disse Folk have ganske vist Følelsen af, om de staae overfor en Mand, der staaer over dem i Indsigt og Kundskaber, men de have ogsaa Følelsen af, at, naar de skulle henvende sig til en Mand i Egenkab af Forligsmægler, saa maa det være en Mand, om hvem de antage, at han beredvillig vil høre deres, som oftest vidtløftige og omstændelige, Fremstilling, i det Hele taget komme den simple Mand imøde, være tilgængelig for at varetage de smaa pecuniære Interesser, de kunne have, og dele

lige mellem begge Parter. Det er altsaa et forskjelligt Udgangspunkt, der ligger til Grund for de to Anskuelser her i Salen. Den ene Anskuelse lægger især Vægt paa, at den juridiske Dygtighed er tilstede, hvorimod den nærer Frygt for den mere og mere om sig gribende Indflydelse, Kommunen vilde faae, naar den fik større Myndighed, kunde raadslaae og stemmegive i sine egne Anliggender, men det er netop dette, som man paa den anden Side har troet at maatte gjøre gjældende, idet man har troet, at det stemmer mere med det constitutionelle Statsliv, at man itide sørger for at bringe Sogneraadene til at interessere sig for offentlige Anliggender i en større Kreds. Jeg skal derfor ikke dvæle længere ved dette Punkt. Hvad der er indvendt mod de øvrige, er væsentligt imødegaaet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen). Forsaavidt den ærede Justitsminister har yttret, at Loven neppe vilde blive forelagt H. S. Majestæt til Sanction, naar en saadan Forandring, som den foreslaaede, blev vedtaget, saa maa jeg sige, at heller ikke jeg anseer Forligsvæsenet for at være en af de Institutioner, der saa høiligen trænge til en Reform. Den Reform, der bør foretages, burde dog snarest være en saadan, hvorved man fik flere Forligskredsene en større Indflydelse paa Valget af Forligsmæglere.

Tiemroth: Jeg skal dog med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører først berørte, bemærke, at jeg ogsaa lægger en særdeles stor Vægt paa, at der skal være en personlig Tillid til Forligsmægleren tilstede i den Kreds, hvori han virker, og at jeg ogsaa lægger megen Vægt paa, at Sogneforstanderskaberne faae